

Nagy Péter

Dombi Ferenc, Vocea

Mențiune: Numerele din paranteze provin de la numerotarea ediției lecturate a Vocii. Mențiunile din fața numerelor – în afara citatelor cu caractere cursive – apar în scrisorile Vocii.

Viața lui

Dombi Ferenc s-a născut în data de 25 noiembrie 1927 în comuna Szob (județul Hont), al cincelea dintr-o familie cu doisprezece copii, fiind primul băiat. Gimnaziul a absolvit la Székesfehérvár (județul Fejér). În 1948 a dat bacalaureatul, și s-a pregătit să devină profesor de sport, când la Székesfehérvár, într-un parc i-a apărut Isus. Îl cităm:

„Prima mea experiență Divină a fost atunci când Isus m-a chemat să fiu preot. Eu nu am vrut să fiu preot, am vrut să fiu profesor de sport. Am fost pugilist, al treilea la concursul național! Mergeam acasă de la dans, am luat rămas bun de la prieteni, și mergeam singur prin dumbravă, când mi-a apărut Isus, și mi-a spus: Trebuie să fii preot! Nu știi să spun altfel. Nici nu poți compara cu nimic, pentru că era mai real decât orice lucru pământesc. Mai bine de un sfert de ceas am discutat cu El, că nu se poate, o să iasă cu scandal. Tocmai atunci a apărut în ziarul local cu majuscule, că Dombi Ferenc va primi sprijin din partea partidului la învățătură. Dar El a insistat, și eu am acceptat, nu încape vorbă, dacă Isus mă cheamă, voi fi preot.

Cum mi-a apărut, nu știu să vă spun. Era ceva dintr-o altă dimensiune, ceva existențial, ceva de o certitudine mai mare decât însuși faptul cum voi sunteți aici. O certitudine mai mare! A fost ceva ca o experiență extracorporală! A ținut cam o jumătate de oră. Eu m-am opus, că nu, nu! Am discutat!”

Deși la teologie avea întotdeauna note proaste, l-a căutat pe profesorul său de teologie și i-a cerut ajutorul pentru cariera lui de preot.

Studiile teologice și le-a făcut la Székesfehérvár între 1948-1952. În 1952 a părăsit seminariul preoțesc atunci, când statul a pus sub presiune Biserica Romano-Catolică maghiară, și a încercat să recruteze preoții și seminariștii ca „preoți pacifiști”. Dombi Ferenc nu a considerat acest fapt o cale viabilă. Și-a anunțat episcopul că el vrea să devină în primul rând creștin și nu preot. A considerat că în acest fel va trăda credința și învățăturile pe care le-a cunoscut în Isus. În cele din urmă a reușit să termine al cincelea an a studiilor teologice în 1954, la Szeged, fără să fie nevoit să devină „preot pacifist”.

În vara anului 1954 a fost sfințit ca preot de către episcopul Shvoy Lajos. După aceasta un an a fost capelan, după care catehet. Între 1954-1955 a lucrat la Törökbálint, între 1955-1958 la Pilisvörösvár, iar între 1958-1959 la Székesfehérvár.

Începând cu anul 1960 statul nu a autorizat oficial funcționarea lui ca preot la Székesfehérvár și pe teritoriul Marii Budapesta.

În 1959 a fost delegat la Tököl, unde a putut lucra ca catehet până în anul 1962. De aici a fost trimis la Etyek ca administrator, după care în același an l-au transferat la Halásztelek ca capelan. Scopul adevărat al transferurilor constante a fost că în foarte scurt timp a devenit popular, mai ales în rândul tinerilor locali. În vara anului 1971 a ajuns la Alsószentiván, ca paroh.

Între timp evoluția lui sufletească a ajuns la cotitură în 1968. Atunci s-a întâlnit cu Bulányi György, preot piarist, opera caruia, cu mai multe volume, intitulată „Căutați Împărăția lui Dumnezeu”, CID, a avut un mare impact asupra lui. După spusele lui, ca rezultat „s-au clarificat în el învățăturile lui Isus”. A legat o prietenie pe-o viață cu autorul cărții, și a devenit și membru al Comunității Bokor condus de acesta.

Un rol determinant în evoluția lui spirituală a avut mișcarea charismatică pornită din America Centrală la mijlocul anilor 1960, mișcare care s-a răspândit și în Europa, așadar și în Ungaria. În aceste vremuri oameni aflați în diferite puncte ale lumii susțineau despre înșiși că Isus, asemeni discipolilor Lui, i-a cufundat în Duhul Sfânt, și au primit Botezul Duhului Sfânt. Ca urmare Vaticanul l-a împuternicit pe călugărul benedictin Kilian McDonnell să plece în America de Sud și să ancheteze mișcările pornite de acolo. Ca rezultat al acestei anchete, el a scris cartea „Trezirea Sufletului în biserică”, în care a constatat că **conținutul realist al mișcării charismatice este adevărat.**

La începutul anilor '70 citirea acestei cărți, precum și cartea recent apărută a episcopului belgian Leo Josef Suenens intitulată „Noua Rusalii?” au avut un efect major asupra lui.

La adunările ulterioare a grupurilor „Hang” (Vocea) conduse de el, de multe ori a vorbit cu multă dragoste despre o carte citită de el în limba germană. În această carte un om simplu, care a învățat evangheliile pe de rost, Mel Tari din Indonesia, povestește viața lui și a tovarășilor săi, minunile evanghelicești însuflețitoare, și chiar depășite (Cartea nu a apărut în limba maghiară (și nici în limba română), titlul ei, în limba germană fiind: „Wie ein Sturmwind – Aufbruch in Indonesien”. Traducerea ar fi de genul: Ca un vârtej – trezire spirituală în Indonesia.)

Dombi Ferenc a primit Botezul Sufletului în data de 4 octombrie 1976, la Alsószentiván, în județul Fejér. Despre aceasta a spus următoarele la o adunare a comunității:

„CID a pus ordine în capul meu, știam ce ne învață Isus. Am și spus părintelui meu că timp de un an am simțit că pe mine bunul Dumnezeu mă pregătește pentru ceva. Nu știam ce vrea cu mine Dumnezeu, apoi în data de 4 octombrie 1976 am avut o experiență mare cu Dumnezeu.

Dar să ne întoarcem în timp! În vara anului 1971 am ajuns la Alsószentiván. Nu știam atunci că există Botezul Sufletului pentru că despre așa ceva nu am învățat la teologie. Am primit o carte scrisă de Kilian McDonnell, călugăr benedictin ajutor episcop, care a fost împuternicit de Roma să plece în America de Sud și să investigheze mișcările isusiatice de acolo. Aceste mișcări au început la mijlocul anilor '60. S-a dus și a scris cele văzute acolo. Aceasta a fost prima carte germană tradusă de mine în maghiară. Titlul cărții era: „Trezirea Sufletului în Biserică”.

Alsószentiván era de mult loc de pelerinaj, mai ales pe treisprezece octombrie era serbare mare, de ziua Sfintei Fecioare, veneau mulți pelerini. Veneau nu numai catolici, ci și de alte religii, și de la ei am auzit rugăciunea în limbi. Eu am șicanat atunci pe ei, dar după ce am citit cartea mi-am dat seama că există. Dacă există așa ceva și eu vreau – m-am gândit. M-am dus în diferite locuri, de ex. la un decan reformat, și l-am rugat să se roage pentru mine. Cei căutați de mine erau reformați sau evangheliști, pentru că la catolici nu era așa ceva, sau eu nu știam.

Mai târziu știam să mă rog în limbi, și dacă cineva se ruga astfel, puteam să explic. Asta atunci a funcționat la Alsószentiván, și cei asupra cărora m-am rugat, au primit și ei acest dar, și aproape că ardeau datorită acestei experiențe.

În data de patru octombrie, era prima sâmbătă a lunii, ziua onomastică a lui Francisc de Assisi, – cu o zi înainte am venit înapoi de la Szentes, unde s-au rugat asupra mea, dar atunci nu am avut nici o experiență – la ora unsprezece și jumătate mă uitam la televizor. Dintr-o dată a dispărut imaginea, și am trăit experiența că mă aflu în iad, și că eu până acum am fost doar obstrucția harului lui Dumnezeu. Aceasta a fost așa o experiență egzistențialistă, zguduitoare, venită din interiorul Sinelui meu, pe care nu am trăit-o până acum niciodată. A fost o experiență hidoasă, groaznică!

Au început să-mi curgă lacrimile! Nu puteam să spun nimic, doar îmi curgeau, curgeau lacrimile! Așa m-am cutremurat! Așa ceva nu se poate exprima în cuvinte! Am intrat în capelă, m-am îngenunchat în fața Sfintei Împărășanii, și lacrimile îmi curgeau, curgeau.

M-a învelit lumina, și am trăit experiența că Isus mă cufundă în Duhul Sfânt. Nu pot exprima altfel! Această lumină mai mult am trăit-o, decât am văzut-o. Am simțit prin fiecare por, m-a pătruns în întregime atât în interior cât și în exterior. Am vrut să vorbesc, am încercat să mă rog în limbi, nici nu știam ce spun. Am vrut să mă ridic, dar nu am putut, așa un câmp de forță era acolo!

Ceea ce am trăit în acele câteva minute, era aproape o stare extatică, dar după aceea m-a cuprins o pace, o clarviziune, care și azi este la fel. Nu a devenit vag! De atunci lucrurile sunt la locul lor! Atât mintea, intelectul, manifestul, prudența cât și

curajul au fost reglate de Duhul lui Dumnezeu în așa fel încât azi suntem acolo, unde suntem.

Am trăit o fericire ceva incredibilă, o bucurie de nedescris, de întoarcere acasă, ceva total nou! Am trăit ca o asemenea realitate, că de atunci știu că numai asta este realitatea! Restul este oarecum iluzie. Doar asta este realitatea. Importanța fiecărui lucru a devenit ne semnificativă. Am trăit o așa vedere curată, lucidă! Nu pot rememora, doar ca amintire. Am trăit-o timp de aproape un sfert de ceas, dar după aceea m-a cuprins bucuria întoarcerii acasă, ca atunci când cineva se întoarce dintr-un lagăr din Siberia. (...)

După aceea a venit la mine Gyurka, nu numai în vizită, dar a ținut practică spirituală pentru el însuși, complet singur. A scris o scrisoare cardinalului Suenens, cel care a primit și el Botezul Duhului Sfânt când s-a aflat printre carismatici tineri, și a fost atât de smerit, că a îngenuncheat, și a cerut să se roage pentru el, să primească Duhul Sfânt. Interesant că atunci când a fost sfințit ca episcop, motoul lui a fost: „În Duhul Sfânt!”

Gyurka m-a întrebat, ce s-a întâmplat cu mine. Iar eu i-am spus, că s-a întâmplat un lucru așa de minunat, că am rămas cu gura căscată. Este ca atunci când cineva trece printr-o cameră având o mireasmă minunată, el a plecat deja, dar mireasma lui a rămas. Și această „parfumerie” a mai rămas cu mine o lună, două. Toată lumea a simțit, că ceva s-a întâmplat cu mine. Atunci el m-a rechemat în comunitatea clerică, iar eu m-am dus cu bucurie. M-am bucurat, când au început să mă șicaneze, să atace, pentru că am văzut clar că aceasta este o probă pentru mine, că ceea ce reprezintă – ce s-a întâmplat cu mine – nu se poate nega. Experiența nu poate fi negată.

O cu totul altă viziune a pornit de atunci în mine, ce a avut ca rezultat, că pentru prima dată în familie, iar după aceea în biserica catolică a pornit mișcarea carismatică. Azi principalul coordonator al acestei mișcări carismatice este Katona István. Eu m-am rugat pentru el, și așa a primit Duhul Sfânt.

Această experiență am avut sâmbătă, iar eu luni m-am dus deja la episcopul meu, și i-am spus. I-am propus, că dacă cineva este interesat, să trimită la mine. Am trăit asta!”

Din 1977 Dombi Ferenc nu primește autorizație de funcționare. Între 1977-1978 a fost preot la Ercsi, iar după 1979 putea funcționa la Pátka, ca și paroh, până la pensionarea lui, în 1987. La Pátka a postit 40 zile la cererea unei Voci interioare auzite de el – voce considerată ca fiind Vocea lui Isus. A primit și forța necesară acestui post, nimic nu și-a schimbat în acest timp în activitățile sale zilnice.

În 1987, după pensionarea lui, a petrecut două luni la Medjugorje, unde la locul apariției Maicii Domnului fractura cominutivă a piciorului său s-a vindecat într-o clipă, în mod miraculos.

Așa și-a amintit vindecarea:

„Am dus pelerini pe Krizevac – acesta este un munte mare –, și când am ajuns sus, s-au format grupuri pentru rugăciune. Am vrut să mă alătur uneia, m-am împiedicat și am căzut. Alergam de pe munte, și ca să nu mă frâng, am luat o cotitură, și atunci am căzut, piciorul meu s-a pliat sub mine. O mare crăpătură, și aproape că nu mă mai puteam ridica. Nici eu nu mai știu cu am ajuns jos de pe munte. Trei medici m-au consultat. Au spus: „Nenea Feri, din asta n-o să mai fie picior.” Au vrut să mă ducă la Mostar. Eu atunci le-am spus să mă ducă în camera unde are loc apariția.

Aici am fost 12, 14. În dreapta mea stătea un englez, care înregistra apariția pe video. E stăteam lângă el, ceilalți formau un cerc mic. Atunci erau doi văzători acolo și înainte să se termine apariția – nu am cerut nimic, doar stăteam acolo, ca barza pe un picior – deodată simt, că piciorul meu se contractă. Am crezut că a căzut. Mă uit și e acolo. Calc pe el, nu mă doare. Eram în sutană, au văzut, cum sunt dus acolo, și au văzut cum am alergat jos. Atunci alergam colo-încoace, care picior mi-era rupt? Aceasta era un eveniment extraordinar pentru mine.”

Vindecarea piciorului său a fost înregistrat în cartea vindecărilor miraculoase din Medjugorje.

După pensionarea lui curăța casa scărilor în blocuri până în 1989. După aceasta a trăit în județul Somogy, într-o comunitate de viață catolică din Bányá, fondat de un frate de al său, Dombi János.

După prăbușirea sistemului politic anterior, în 1991, a primit autorizație de la episcopul din Vác, ca în comuna Inárcs din județul Pest să practice munca asistentului pastorului. Aici datorită dragostei sacrificatoare a credincioșilor și a atitudinii binevoitoare a administrației locale în doi ani au construit o capelă pentru el, și de la episcopul din Vác a primit în continuare autorizație anuală. Aici, la Inárcs, la 15 februarie 1993 a început să vorbească în el, și a vorbit în el până la sfârșitul vieții sale, Vocea. Așa au luat naștere cărțile Vocii, care conțin **4.745 de scrisori**, cu peste 20.000 de întrebări și răspunsuri. Cărțile au apărut în 43 de volume, ca editură privată. Scrisorile conțin în mare parte învățăturile lui Isus, uneori ale Fecioarei Maria, și învățăturile și experiențele din lumea cealaltă ale unor persoane decedate.

În toamna anului 1997 autorizația de funcționare a lui Dombi Ferenc a fost revocat fără motivare de către episcopul de la Vác, pe întreg teritoriul eparhiei Vác, mai târziu, în toamna anului 1999 i-a redat-o. În toamna anului 1997, după terminarea slujbei oficiale de pastor, s-a mutat la Budapesta, dar a continuat slujba într-o școală din Inárcs, în fiecare ultima duminică a lunii, până în ianuarie 2002, într-o școală din Inárcs. Între timp în mai multe locuri din Ungaria, a ținut prelegeri, unde a făcut cunoscut învățăturile morale din scrisorile Vocii scrise de el pentru oamenii care caută

pe Dumnezeu. Titlul prelegerilor a fost „Pace celestă pe Pământ”, denumire dată de Vocea lui Isus, care vorbea din el.

Începând din 18 martie 2002, din cauza bolii sale a trăit în căminul cleric național romano-catolic din Székesfehérvár, iar după îndeplinirea rolului său, în data de 1 mai 2004, noaptea, în jurul orei două și un sfert, s-a mutat în patria lui celestă. **Locul de odihnă se află în Ungaria, la Székesfehérvár, în cimitirul Csutora.**

II.

Scopul cărții Vocea, rolul ei

Cartea Vocea – și prin ea preotul catolic maghiar Dombi Ferenc – ocupă un loc predominant în viața creștină isusiatică, respectiv în viața fiecărui om de bună credință. În aceste cărți ființe celeste, în primul rând Isus Cristos, vorbește oamenilor prin mediumul său, dând sfaturi practice, îndrumare morală celor ce caută pe Dumnezeu. „Prin aceste cărți ale Vocii, Duhul meu Sfânt poate comunica cu voi în mod unic. Prin unicitatea acestor cărți înțeleg în primul rând puritatea conținutului și unicitatea comunicării.” - spune însuși Isus (4697).

Misiunea lui Dombi Ferenc constă în extinderea învățăturilor morale, ca sămânță, conținute în evangheliile lui Isus, pentru oamenii epocii actuale în limbajul actual. În cărțile Vocea putem afla cum putem fi fericiți, iar pentru noi nimic nu poate fi mai important! (1287)

Oriunde deschide cititorul cartea, găsește mesaj cu conținut personal, liniștitor pentru intelect, atât pentru el cât și pentru alții. (731)

Cărțile Vocea conțin peste douăzecidemi de întrebări și răspunsuri. Întrebările au fost puse de oameni diferiți prin scrisori adresate lui Dombi Ferenc, prin care Duhul Sfânt – corelând conținutul evangheliilor la persoanele respective – îi edifică, îndeamnă și consolează. (4330)

Isus și-a adus mediumul său în lumea noastră, pentru ca noi să nu rămănem singuri în marea cavalcadă spirituală, care în epoca noastră, ca un fel de vârtej, cuprinde întregul Pământ. (2033) El vrea să ne îndrume prin anarhia idealurilor false, deci prin aceste cărți face o ultimă încercare în epoca noastră ca noi să reușim cu adevărat să

schimbăm gândirea noastră. (4114) Cine studiază contemplativ, cine învață aceste cărți va reuși să vadă totul altfel, ca până acum, adică va fi un **om nou!** (1418)

Valorile Vocii au fost remarcate și în viața lui Dombi Ferenc, în Europa și în diferitele țări de peste ocean, și a fost contactat de mulți din străinătate pentru sfaturi prin scrisori sau personal.

O valoare majoră a cărților Vocea este, că ne face cunoștiință cu o **nouă teologie**, care este capabilă să cuprindă toate religiile. La bază stă mesajul cel mai vechi al lui Isus, adică evangheliile. Această nouă teologie este capabilă ca unitatea cerută de Isus în rugăciunea Lui (Ioan 17;3-26), adică ecumenia, să ia naștere între religii. (4608)
Esența ecesteia este următoarea:

„Păcatul original este egoismul și pararea responsabilității. Disolvarea acestuia este prin schimbarea gândirii pe baza evangheliilor, care trebuiesc controlate în comunitățile întrunite în numele Meu.

SMERENIA DE BAZĂ: a se expune pentru adevărul văzut, astfel încât să rămâi deschis pentru un mai bine, care cu Mine, Isus, poate fi dovedit pe baza evangheliilor Mele. Nu există deci evanghelie nouă provenită de la Mine! De aceea numesc smerenie de bază, deoarece numai pe eceasta se poate construi tot ceea ce este capabil să poarte valori eterne. Aceasta este rezumatul poruncii întâia!

CREDINȚA UNIVERSALĂ: fiecare om are dreptul să se știe om, și obligația să considere om pe cel care s-a născut om. Aceasta este rezumatul poruncii a doua!

Aceștia sunt cei doi stâlpi de bază ale noii teologii, care este capabilă ca unitatea cerută de Mine în rugăciune, ECUMENA, să ia naștere și printre voi (Ioan 17;3-26)... Aceasta țintuiește conținutul cărților Vocea! Este unica CALE, cu care Eu, Isus, M-am identificat! Cel mai mare obstacol al acestuia pe Pământ este dorința de dominare asupra oamenilor, vizibilă în toate religiile.” (4608)

Revelația și teologia nu sunt noțiuni identice. Vocea este o revelație privată, care nu conține o revelație nouă („Nu există deci o nouă evanghelie de la Mine!” /4608/), ci extinde revelațiile din evangheliile lui Isus, revelate în esență acum peste 2000 de ani, pentru omul secolului XXI. Totodată în Vocea este o teologie nouă, că în Biblie trebuie ierarhizat și pe cântarul evangheliilor, mesajul cel mai vechi al lui Isus, trebuie cântărit, deoarece numai astfel se poate crea ecumena dintre religii.

O altă mare valoare a cărții Vocea este că promovăduiește legitimitatea **rugăciunii-dialog**, dată uitării, și ne învață cum să folosim. Numeroase părți din Sfânta Scriptură

adeverește, că tot ceea ce edifică, îndeamnă și consolează, izvorăște exclusiv din Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

Despre rugăciunea-dialog vorbește Isus astfel:

„Dacă ați crede în realitatea rugăciunii-dialog chiar și azi ați putea vorbi cu Dumnezeu! Consecința pentru care apelați la Dumnezeu mai mult cu rugăciuni legate, deci rugăciuni-dialog gândite de alții, decât cu cuvintele proprii, este în parte lenea spirituală, pe de altă parte defetismul. Este regretabil de asemenea, că din rugăciunea-dialog gândite de alții doar acele părți sunt publicate în cărțile de rugăciuni, care au fost spuse cândva către Dumnezeu de cel care se ruga, și nu au fost publicate părțile spuse de Dumnezeu celui care se ruga. Motivul este că accentul a fost pus în biserici în loc de slujire pe dominare. Preaputernicilor bisericii nu-i plac că Dumnezeu comunică direct cu cineva, ocolindu-i. Și pe Mine m-au executat din cauza că am dat glas faptului că Dumnezeu dorește să vorbească prin Mine în mod direct. (Ioan 14;23)” (1449)

III.

Vocea vorbea și din predicile sale

Nu numai din scrisorile din cărțile Vocea, ci și din predicile sale vorbea Vocea prin Dombi Ferenc – privind conținutul celor spuse de el. În acest fel era valabil și pentru predicile sale, că cine ascultă mediumul, acela ascultă pe Isus. Acest lucru nu mai era valabil într-u totul privind conversațiile sale particulare. Atunci vorbea cu alții ca medium saturat cu Vocea. (2099) Despre predicile sale au fost făcute înregistrări, care au fost digitalizate.

IV.

Pacea celestă pe Pământ și Regina Păcii

În anii aparițiilor volumelor cărții Vocea, învățăturile Vocii au fost redade de Dombi Ferenc având titlul generic: Pacea celestă pe Pământ. Aceasta, privind conținutul său, este rodul acelei schimbări de gândire, fără de care nu suntem capabili să dizolvăm păcatul original, egoismul și pararea responsabilității. Esența Vocii este că fără schimbarea gândirii nu putem fi fericiți. Învățăturile din Pacea celestă pe Pământ sunt identice privind intențiile sale cu aparițiile Fecioarei – dimineața la Lourdes, amiaza la Fatime, și seara la Medjugorje – când se prezintă lumii ca Regina Păcii fără de păcat – doar într-o altă variantă. Cele două se autentifică reciproc, ambele aparțin celor mai mari bincuvântări ale lui Dumnezeu pentru cei ce trăiesc pe Pământ! (3898)

De altfel Dombi Ferenc era în legătură strânsă cu Fecioara Maria, cunoștea foarte clar valorile interne ale Mariei, și cele mai multe grații a primit de la Ea. (3637)

V.

De ce el?

Nu putem ști, de ce a ales Isus pe el ca medium al epocii noastre. După cum a spus unui interlocutor, „Nu v-am dat socoteală, de ce am ales ca apostolii Mei pe cei care i-am ales ca atare. Nu este treaba voastră această alegere a Mea. Planurile lui Dumnezeu care cuprind întreaga lume nu pot întrevădea în întregime exhaustiv nici îngerii din cer. Doar Dumnezeu este capabil de acest lucru! Mediumul Meu știe că există în lume oameni mai deștepți, mai frumoși, mai perfecți ca el. Știe acest lucru. Să fie de ajuns și pentru tine.” (4576)

O referire la rolul unic al mediumului este dat într-o altă scrisoare adresată Vocii: „Dacă el n-ar fi, atunci acesta nu aș face cu altcineva, ci n-aș putea face! Acele caracteristici, experiențe de care au fost nevoie pentru apariția cărților Vocea, au putut da roade doar în această atmosferă, pe acest teren, în care el s-a născut! Cu siguranță s-ar fi născut el, dar nu cu acceptarea unui asemenea rol binecuvântat.” (1249)

*De altfel, după Isus, „nu a existat în lume preot catolic, prin care să fi comunicat gândurile Sale, precum **prin el**.” (1547)*

VI.

Despre mediumitatea lui

Isus l-a pregătit încă din copilărie pentru rolul de medium. (546) Dombi Ferenc s-a ocupat cu Isus timp de aproape cincizeci de ani, înainte să fi primit apel să depună mărturie autentică despre El. (4445)

*Prin el a vorbit conștiința celor care au pus întrebări Vocii. Dar pe când în ei au fost multe stații perturbătoare, în el a vorbit clar conștiința celui care a pus întrebarea. Aceasta a fost charisma lui! **Pe lângă aceasta a primit charisma dăscălierii, deosebirii spiritelor și rugăciunii în alte limbi, inclusiv cea a înțelegerii acestora.** (1869)*

Pe lângă toate acestea dispunea de o înțelepciune, prin care era capabil să întrevadă problemele altora, și să pună la punct întrebările lor rămase fără răspuns. (399)

În el s-a încorporat un grad înalt de armonie între spiritism și minte clară.

De la Voce știm că un om sugerat nu este cu nimic mai bun, decât acela, care are alt rol primit de la Duh. Totodată mediumul Vocii a avut o responsabilitate mult mai mare față de cei care au primit un rol diferit de al lui. (3514)

Privind rolul lui esența nu este cum era el, ci Cui aparținea, și ce a spus. Iar el era al lui Isus, și a spus cea ce a sugerat lui Duhul lui Isus, ca să transmită mai departe către oameni. (3514)

În antiteză cu modul de gândire uman a propagat ideea că în ochii lui Dumnezeu nu există rol mic sau mare, ci doar rol jucat bine sau cocolit. Asta spune și Vocea în mai multe locuri. Un citat în acest sens: „Crede-mă, lingura ta de lemn și abilitatea dată mediumului Meu poartă același valoare morală totală. Și dacă tu întorci lingura ta de lemn cu mai multă iubire, decât mediumul meu abilitatea primită de la Mine, atunci tu ești cu mult înaintea lui! (4059)

VII.

Bazele autenticității sale

Autenticitatea lui Dombi Ferenc a fost asigurată de trei fundale importante. Primul este că a terminat teologia. A doilea, că era un om deschis și care se ruga. Iar al treilea că ceea ce a fost scris prin el, ca și Vocea, este în întregime în consens cu evangheliile. (3431)

Știa că orice scriere, ca și cărțile Vocea de altfel, pot fi autentice doar în măsura în care corespund acestor criterii. El a avut mare grijă în acest sens în scrierea acestor cărți. Dar nu numai el. Din scrisorile Vocii reiese, că și însuși Isus a avut mare grijă de puritatea acestor cărți! (3123)

Pe lângă cele de mai sus autenticitatea lui a fost susținută și de faptul că, fiind mediumul lui Isus a trebuit să accepte o soartă profetică dură, identitate de destin cu Isus. (2220) Pe baza logicii normale omul mai degrabă se teme de o asemenea soartă profetică, decât să aspire după ea! Nici el nu și-a căutat acest rol, această situație de viață. (1529)

VIII.

Persecuții

Îi era clar, că soarta îi este pecetluită! Îi era clar, că dacă pe Isus l-au persecutat, acest lucru nu poate evita nici el. (1316)

Una din cauze este că Vocea aduce critică serioasă conducătorilor bisericilor creștine. Isus spune în aceste cărți, ca El nu are nici o legătură cu acea creștinătate, în care omul este ucigașul omului; când în numele Lui fac exact inversul a ceea ce a făcut și ne-a învățat El; în care domină ierarhizarea, și nu faptul că noi toți suntem frații unul altuia, și unde cel care domină își spune slugă, și cel care este slugă, nici nu mai este om, eventual laic!(1411)Au fost și sunt care nu știu să aducă argumente inteligente împotriva lui Dombi Ferenc, astfel că încearcă să califice, să discrediteze și să denigreze. Toate acestea pentru ca oamenii să nu iau în serios sfaturile lui Isus spuse prin el.(1316)

Alții au încercat din orgoliu, din dorința de putere, din invidie să acuze încă în timpul vieții sale de erezie, dar Isus a combătut întotdeauna aceste atacuri. (3456) El a veridicitat Vocea cu învățăturile sale din evanghelii.

IX.

Ce fel de om era?

Dombi Ferenc constructiv era foarte predispus să se complice în polemici, dar Isus nu-i permitea. Dacă în anii săi de odinioară câteodată depășea limita permisă, atunci a suferit din cauza atmosferei de ne iubire și neliniște, în loc de iubire și pace. În aceste ocazii doar el știa ce suferințe sufletești a trebuit să experimenteze. Ceea ce nu a învățat prin cuvintele lui Isus, a trebuit să învețe prin suferințele lui. Așa l-a educat Isus pentru acel comportament moral – enunțul cel mai important al învățăturilor sale – că „Iubiți-vă mai degrabă dușmanii” (Luca 6,35)!

„Acest enunț, din păcate, în orice cult este lăsat în umbră, deși nimic mai esențial nu am spus, nu am avut și nu voi avea niciodată de spus! Doar acei medii ai Mei sunt autentici, care propagă aceasta. Cel care nu propagă acest lucru – poate fi și papa de la Roma – nu este mediul Meu autentic! (1679)

La începutul medietății sale nici nu știa, dacă peste două luni va avea și unde va avea acoperiș deasupra capului. Până la urmă s-a mutat în locuința unui membru din comunitatea Bokor, unde în fiecare seară se adunau grupuri mici. Câțiva dintre ei, care învățau lângă el de mai mult timp și serios, au început să audă vocea lui Isus aproape la același nivel ca și el. (2515)

A petrecut foarte mult timp pentru a răspunde la întrebările din scrisori. Ca pensionar a ținut servicii la Budapesta și Inárcs, a ținut discursuri în toată țara, și se

ocupa de apariția și răspândirea volumelor Vocea. Abia i-a rămas timp să se ocupe de el însuși. (2515) Abia avea ceva în afară de cărțile sale, hainele sale și de computerul său. Când primea bani ca donație, în general expedia mai departe copiilor din India.

Pe timpul când scria Vocea își trăia viața ca pensionar fericit, deși nu a avut nici rangul de capelan! (2059)

Situația lui era în acest sens de remarcată. Nu pentru că era într-o situație privilegiată ca medium al lui Isus, ci pentru că a arătat că atunci când trăiești pentru alții și se alătură asemenea puteri celești, când supui sinele, care fac suportabile chiar și cele mai grele condiții (Luca 9;24).(2515)

Viața lui demonstrează, că dispunea de smerenie exemplară și curaj. Prin deschidere era gata să schimbe binele văzut pentru mai bine și să reprezinte cu curaj învățăturile lui Isus, acceptând consecințele acestora. Era foarte adevărat pentru el următoarea scrisoare a Vocii:

„Smerenia nu înseamnă să te scupi pe tine. Smerenia nu este supunere, deci nu este lumea cazarmelor. Smerenia se compune din două părți, precum și forța care contopește cele două părți. O componentă este aceea întrepiditate, care acceptă orice suferință, ordalie pentru binele văzut. Iar cealaltă componentă este aceea deschidere, care este capabilă întotdeauna să schimbe binele văzut, dacă i se arată, referind la Mine, mai bun. Iar forța care unește este conștiința de sine. Numai având conștiință de sine poți să reprezinti ceva! Omul smerit reprezintă pe cel mai mare, pe Dumnezeu, deci trebuie să dispună de cea mai mare conștiință de sine, și nu poate exista în lume nici putere clerică, nici statală, în fața cărora să se aplece în sensul să fie ghidat de autoritate umană! De omul smerit cu adevărat se teme orice putere! Omul smerit nu are nimic de pierdut, pentru că poartă pe Dumnezeu cu aceea conștiință de sine, că Dumnezeu îl poartă pe el! (2059)

Comportamentul lui provenea dintr-o asemenea libertate interioară, fără de care omul nu poate fi fericit. Radiația veselă din ochii săi autentifica în Voce învățăturile pure ale lui Isus. Cei care îl cunoșteau personal, știau, și spuneau deseori că în el au văzut în viața lor un om cu adevărat fericit.

Orice problemă personală se putea discuta cu el, la el niciodată nu simțea omul că asta este neplăcut. Dacă trebuia putea să formuleze dur, dar își spunea părerea în așa fel încât nu jigneau pe nimeni niciodată.

Avea un umor excelent. Timpul petrecut în grupurile sale mici se desfășura nu numai într-un mod calmant rațional, dar și într-o ambianță caldă și veselă.

Nu dorea să i se adreseze cu părinte, ci nenea Feri.

X.

Controlul Vocii

Era conștient de imperfecțiunea sa, nu se considera infailibil. Când Isus vorbea prin el, atunci nu se mulțumea că aude ceea ce spune în interior, ci întotdeauna controla prin evanghelii. Spunea încontinuu anturajului său, că dacă cineva dezmente oricare scrisoare a Vocii, citând, referind la evanghelii, atunci el este gata corecteze imediat ceea ce a scris. Referitor la control nu-i interesa nici Paul, nici un alt profet, când Isus îi vorbea. Dacă cineva îl contrazicea referind la vreun profet, atunci el spunea că este destul de rău pentru profetul respectiv, și nici nu-i trecea prin minte să corecteze pe Isus! (1185) În Biblie ierarhiza, și pe orice profet, chiar și pe el însuși, măsura pe cântarul învățăturilor evanghelice ale lui Isus.

Cu inima plină de recunoștință ar fi mulțumit, dacă o persoană competentă, referindu-se la Isus, citând pe El, ar fi putut demonstra că oricare inspirație adusă de el în scrierile sale publice conțin erori, dar nu a existat așa ceva în viața lui. (3456) (de altfel el l-a rugat în scris pe episcopul care i-a interzis fără motiv să țină slujbe, dar nu a primit răspuns.)

XI.

Boala sa

Boala întotdeauna arată, are puterea de a dezvălui ce ai în inimă! Înainte de moartea sa Dombi Ferenc a suferit ani de zile într-o boală gravă, sughitea permanent. A fost operat, cu toate acestea starea lui nu s-a îmbunătățit. Mânca anevoios, astfel a slăbit mai mult de 30 kilograme. Cauza bolii sale nu au putut identifica, iar lui nici prin gând nu i-au trecut asemenea gânduri blasfemitoare, să facă răspunzător anturajul său pentru condiția sa. Iubirea sa pentru Dumnezeu, credința sa fidelă, de nezdruncinat au fost spre exemplu anturajului său chiar și în această stare de adevărate încercări ale omului. În această perioadă de sfârșit a vieții sale a demonstrat că iubirea prezentată de Isus nu depinde de starea corpului! (4731)

XII.

Despre domni bisericiilor

După Voce domnii bisericilor în primul rând nu vor să îndeplinească voința lui Isus, ci să-și asigure pozițiile lor dominante. De aceea mărsăluiesc întotdeauna împreună cu puterea lumească dintotdeauna! „De aceea am avut curajul, ținând cont de viitor, să enunț fără echivoc, că ucenicii Mei nu pot avea soartă mai bună decât ce Mi s-a dat și Mie/ Ioan 15;20/!” (1707)

XIII.

Mesaj laicilor

Isus în Vocea sa așa îl îndeamnă pe credincioși:

„Trebuie să învățați nu numai să credeți că sunt în voi prin Duhul Meu, dar și că vreau să lucrez prin voi pe Pământ. Trebuie să depășiți acele cârje, de care până acum ați avut nevoie, iar acum trebuie să puteți umbla pe propriile picioare. Asta îneamnă că glorificarea Mea, întoarcerea spre Mine nu sunt legate de preoți. Pot vorbi și acționa prin fiecare, care se obișnuiește să folosească atât inima cât și mintea în interesul Meu.

Nu ați primit duhul fricii, ci Duhul copilului adoptiv al lui Dumnezeu. Dacă veți avea curajul ca în legătură directă să urmați inspirațiile Mele, cu Mine, atunci puteți să vă îmbogățiți în Mine și fără preoți. Dacă nu aveți curaj pentru acesta, atunci nu veți fi ucenici buni. Așa precum în lume există nu numai consumatori, ci și producători, tot așa, voi ați fost până acum numai consumatori în ordinea grației. Trebuie să acceptați să fiți producători! Adică să vă adunați la îndemnul Duhului Meu viu din voi, să vorbiți despre Mine, să vă rugați pentru lume, și să vă ocupați de învățăturile Mele în așa fel cum v-am lăsat în evangheliile Mele. Nu vă temeți! Nu veți ajunge în greșeli mai mari, decât în care se află preoții voștri. Duhul Meu nu este orșicine! Vă iubesc mai mult, decât vă gândiți. Vă aștept și aștept de la voi să dați roadele Duhului. /Galateni 5;22-25/.” (571)

XIV.

Locul Vocii este lângă Biblie

Iar despre cartea Vocea spune Isus:

„Volumele Vocea redau în așa măsură cuvintele Mele, încât se pot numi pe drept Sfântă Scriptură! „Oriunde deschizi, întotdeauna găsești în ea un gând care sună exact pentru tine. Eu sunt maestru ca atunci când vorbesc unui om, spun tuturor. În asta sunt inegalabil. Vocea vrea să transmită într-adevăr către toți iubirea Mea în adevăr, și adevărul Meu în iubire!

Dacă oamenii ar cunoaște valoarea morală a acestor cărți, nu ar exista cititor, care să nu aibă această carte printre cărțile sale lângă Biblie! Deci aproape fiecare gând sună și pentru tine!” (732)

Folosește conținutul acestora, pentru că s-au scris ca să dea sfat practic, îndrumare morală vouă, căutători ai lui Dumnezeu. Prin aceste cărți Vocea, Duhul Meu Sfânt poate să vorbească vouă în prezent într-un mod unic! Prin unicitatea ei înțeleg puritatea conținutului și unicitatea comunicării. Dar va fi în curând timpul, ba chiar este aici, când unii ucenici ai Mei vor reprezenta într-o stare sufletească de bază naturală, ceea ce azi se consideră încă extraordinar. (4697)

Să citim deci și să învățăm de la ea toți!